

1. BÖLÜM

KIZARMIŞ EKMEK

Kahvaltı vakti gelmişti. Can kızarmış ekmeğinden daha sadece bir ısırık almıştı. İkinci ısırığından önce söylemesi gereken bir şey vardı.

“Anne?”

“Efendim canım?” diye sordu Can’ın annesi.

“Yeni bir bisiklet istiyorum.”

Can’ın annesi tabletinden kafasını kaldırıp ona baktı. “Gerçekten mi?” dedi.

Can başıyla onayladı.

“Şu anki bisikletinin nesi var?” diye sordu annesi.

“Artık bana küçük geliyor” dedi Can.

Can’ın annesi kaşlarını çattı.

“Selesini biraz yukarı kaldırsan olmaz mı?”
dedi annesi.

Can bir an için düşündü. Annesi haklıydı. Seleyi birazcık kaldırırsa olurdu. Ama istemiyordu. Yeni bir bisiklet istiyordu o. Neden yetişkinler bu kadar sıkıcı olmak zorundaydı ki? Bu hiç adil değildi.

“O halde?” dedi Can’ın annesi. “Öyle yapamaz mısın?”

“Yapabilirim” dedi Can. “Ama neredeyse yetmiş sekiz yıldır aynı bisikleti kullanıyorum!”

Biri güldü. Can arkasını döndü. Kız kardeşi Leyla holde duruyordu. Sabah gazetelerini dağıtmaya çıkmış, yeni dönmüştü.

“Komik olan ne?” dedi Can.

“Sen daha dokuz yaşındasın” diye yanıt
verdi Leyla.

